

Sopberget växer

I Sverige har vi ökat vårt avfall med 50 % sedan 1990, från 300 kg till 450 kg för varje person/år, trots att allt fler svenskar sop- och källsorterar. Och prognosen är dystur, om fyrtio år har vi fyrdubblat mängden.

Vi bor i ett område med sophus där i princip allt sorteras i olika kärl, halva köket består idag av lådor för glas, papper, hushållsavfall, matavfall, plast och lampor och batterier. Och det är mycket bra. Det pågår även en diskussion om att vi kastar enorma mängder av mat. Skolor, butiker, restauranger och hushållen skapar sopberg av matavfall. Några skolor och även butiker har projekt för att minska detta och har lyckats minskat avfallet, men det är som att spotta i havet.

Åsa Stenmarck, chef för Avfallsforskningen på Svenska Miljöinstitutet är bekymrad och pekar ut vår ökade konsumtion som orsak. Det tycks inte heller finnas någon politisk vilja att minska den. Det som förvånar är att ingen talar om producentledet. Allt fler varor paketeras i plast och andra emballage, hälften av de varor man bär hem från affären försvinner till sophuset när man packat upp dem. (Förpackningar som dessutom blir allt svårare att bryta).

Är det inte dags att ha ett helhetsperspektiv på avfallshanteringen. Om vi ska bryta trenden mot ett ständigt ökat sopberg, måste producentleden in i diskussionen. Att ensidigt lägga ansvaret på hushållen och kommunernas avfallshantering för hur vi ska hantera det som redan är sopor, räcker inte. Vi måste också minska produktionen av sopor. Det är som att ge roddaren fler skopor att ösa vattnet ur den läckande båten, istället för att stoppa läckaget.

Claudette